

Svar (12/7 99)

Justitsministeren (Frank Jensen):

Domstolsreformen, som trådte i kraft den 1. juli 1999, indebærer, at der er etableret en selvstændig domstolsstyrelse under ledelse af en uafhængig bestyrelse. Domstolsstyrelsen har til opgave at varetage domstolenes bevillingsmæssige og administrative forhold.

Justitsministeriet har derfor anmodet Domstolsstyrelsen om en udtalelse i anledning af det rejste spørgsmål. Når der foreligger en udtalelse fra Domstolsstyrelsen, vil Justitsministeriet vende tilbage til sagen.

Spm. nr. S 2580

Til justitsministeren- (8/7 99) af:

Peter Skaarup (DF):

»Kan ministeren uddybe svaret på Retsudvalgets spørgsmål 53 (bilag 56 i samlingen 1996-97) i forbindelse med Folketingets behandling af L 12 (blandt andet om en skærpet kurs mod seksualforbrydere), herunder oplyse, på hvilken dato forvaringsdommen faldt i denne sag og eventuelt oplyse et sagsnummer på dommen henvisende til Ugeskrift for Retsvæsens offentliggørelser?«

Begrundelse

Til den nu vedtagne lov L 12, Retsudvalgets spørgsmål 53, bilag 53 i samlingen 1996-97 er der i besvarelsen nævnt to domme. For den ene doms vedkommende angives tidspunktet for domsafsigelse, men vedrørende sexkriminaliteten oplyses kun ganske lidt. Det er efter spørgerens opfattelse ærgerligt, eftersom debatten om behandling af seksualkriminelle er blusset op på ny. Forvaringsdommen kunne være udtryk for, at den tidligere afsonede tidsbestemte dom ikke var et tilstrækkeligt indgreb.

Svar (19/7 99)

Justitsministeren (Frank Jensen):

Det kan oplyses, at den person, der er omtalt i Justitsministeriets svar af 3. marts 1997 på Fol-

ketingets Retsudvalgs spørgsmål nr. 53, og som begik ny seksualkriminalitet 9 måneder efter at være ophørt med kønsdriftsdæmpende behandling, blev idømt forvaring ved Vestre Landsrets dom af 13. april 1993.

Landsrettens dom blev stadfæstet af Højesteret ved dom af 10. juni 1993. Dommen er gengivet i Ugeskrift for Retsvæsen 1993, side 747ff.

Spm. nr. S 2585

Til justitsministeren (8/7 99) af:

Peter Skaarup (DF):

»Vil ministeren ændre lovgivningen, således at det bliver muligt for voldsofre at anmelde voldsepisoder til politiet ud over den nuværende frist på 24 timer i relation til erstatningsspørgsmål?«

Begrundelse

I Nævnet vedrørende erstatning til ofre for forbrydelsers årsberetning fra 1998 står det at læse, at en stor del af de borgere, der har søgt erstatning, nemlig 829 ud af 2.827, fik afslag på ønsket om erstatning. I flere tilfælde angives som begrundelse for afslaget, at fristen inden for lovgivningen for anmeldelse af et kriminelt forhold inden for 24 timer, efter forholdet er begået, ikke er overholdt. Spørgeren mener, at det er en alt for hårdhændet måde at behandle voldsofre på. Der kan være mange mennesker, der inden for den pågældende frist stadig er i chok eller er under behandling og derfor ikke har været i stand til at få anmeldt det kriminelle forhold inden for fristen. Spørgeren mener derfor, at ministeren og regeringen bør forlænge fristen i lovgivningen eller alternativt helt fjerne den pågældende frist. Det er vigtigt, at lovgivningen i størst muligt omfang stiller sig på den lovlydige del af befolkningens side og på ofrenes side, så det bliver muligt, hvis man virkelig har været ude for en grov kriminel handling, at søge erstatning, også selv om der er gået mere end 24 timer, efter det kriminelle forhold er begået.